

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Det, jeg sagde om pensionsfonden, var ikke, at pengene ikke var indbetalt. Jeg sagde, at der, så vidt jeg kan se, ikke eksisterer en fond; det går ind i den store kasse. Der sker kun en regnskabsmæssig postering, hvor man skriver: så mange penge er der indgået dér, nøjagtig som da vi i sin tid havde en vejfond, der gik ind i den store kasse. Sikke motorveje, vi kunne have fået, hvis vi havde brugt alle disse penge, og hvis vi havde beholdt denne fond!

Jeg erkender, at de penge er indbetalt, og at de posteres på regnskabet, men ikke i en speciel kasse. Hvis de skulle ligge i en speciel kasse, vil jeg bede hr. Erik B. Smith oplyse mig om, hvor jeg skal finde den kasse i regnskabet.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne kommentere hr. Tinnings indlæg. Hr. Tinning er jo kendt for at sige tingene ligeud, klart og forståeligt, men somme tider kan klarheden og enkelheden komme til at gå ud over sandheden.

Hr. Tinnings påstand om, at socialdemokratiet og det radikale venstre konkurrerer med hinanden i vrangvilje, er virkelig at stille tingene fuldstændig bagvendt op. Det radikale venstre har ikke fremsat noget forslag om delpension; vi har tilsluttet os hovedprincippet om delpension. Der har foreligget to forslag, og jeg har fra starten på hele partiets vegne sagt, at vi finder, de burde sammenarbejdes, så man fik et bredt flertal. Nøjagtig det samme gjorde jeg, da der forelå forslag om førtidspension. Da fandt parterne sammen, og det radikale venstre accepterede resultatet. Vi syntes ikke, det var så godt, som det kunne have været, men vi bøjede os for det brede flertal. Nøjagtig det samme vil vi gøre her. Hvis det udvalgsarbejde, der skal foregå nu, betyder, at regeringen og socialdemokratiet bliver enige om en model, tilslutter det radikale venstre sig da forslaget. Der er ikke tale om, at vi har stillet os vrangvilligt an, men vi har et apparat bestående af socialministeriets embedsmænd, som siger, det er meget upraktisk at administrere to ordninger. Jeg mener også, det må være særdeles upraktisk at have to ordninger, der går ud på det samme, administreret to forskellige steder.

Jeg tror, hr. Tinning ligesom jeg har en erfaring om, hvad der sker, når man forsøger at lovgive imod apparatet. Hvis ikke hr. Tinning kan huske det, skal jeg minde om den situation, der opstod, da vi skulle have lavet konsekvenslovgivning vedrørende såkaldt delt forældremyndighed. Det er i sig selv betænkeligt at lovgive, når hele apparatet siger, det ikke kan lade sig gøre, og at der bliver kaos – nu sidder man og råber »hørt« fra regeringsbænken – ja, det er rigtigt, men somme tider er vi jo altså nødt til det. Men i dette tilfælde var der tale om, at vi skulle vælge to modeller, fordi de to parter ikke kunne blive enige. Da vi er mest enige i regeringens model, valgte vi selvfølgelig den. Man må have mig meget undskyldt, men det er ikke udtryk for vrangvilje; det er udtryk for, at vi ønsker delpension gennemført, fordi vi anser det for en virkelig vigtig reform.

Så sagde hr. Tinning, at delpension undergraver efterlønnen, og at det er derfor, socialdemokraterne ikke kan lide det. Jeg ved ikke, om det er den rigtige måde at udtrykke det på, men jeg kan sige, at vi ikke ønsker at undergrave efterlønnen som den ordning, den har været, nemlig en mulighed for at trække sig tilbage i utide, men vi ønsker at undergrave efterlønnen i den forstand, at der skal være en mulighed for delpension for mennesker, der føler sig trætte, føler sig parat til at gå ned i arbejdstid og derfor vælger en delpension i stedet for efterløn, men vi ønsker ikke at afskaffe efterlønsordningen. Det har vi aldrig nogen sinde gjort, og vi har heller aldrig nogen sinde givet udtryk for det. At delefterlønnen derudover er et tilbud til dem, som ikke ønsker at trække sig 100 pct. tilbage fra arbejdsmarkedet, kan jeg kun anse for en kvalitet. Men det er jo heller ikke det, det handler om, hr. Tinning. Jeg ved udmærket godt – når vi nu skal tale ligeud – at det drejer sig om, hvad A-kasserne skal tage sig til eller ikke tage sig til, og det er på den baggrund, jeg har stillet det spørgsmål her i dag: kan socialdemokratiet forklare mig, hvorfor A-kasserne skal administrere en social pensionsordning? Hvorfor skal de så ikke administrere invalidepensionen eller førtidspensionen, som den hedder nu? Det har jeg ikke fået noget svar på.

Endelig vil jeg gerne med formandens tilladelse melde, at jeg ud fra den diskussion, vi har nu, på det radikale venstres vegne og-